

DAM7

PWA OP DE BROUWERS-DAM

WOORD MART KUPERIJ BEELD JOHN CARTER/PWA, PAUL ZEPER

Surfcentrum Brouwersdam, 7 september 2013. Op de zitakken voor de Point-7 tent bij wordt gechilled in het zonnetje, terwijl in 'het kommetje' een paar wakeboarders hun tricks tonen en op de bike-pumptrack even verderop een jong ventje volleerd zijn rondjes pompt. Welkom op DAM7, het nieuwste boardsportfestival van Nederland én PWA freestyle world cup. Voor het eerst in 15 jaar doet de world tour ons land weer aan, en maar liefst 48 mannen en 16 dames (waaronder 12 Nederlanders, 3 Belgen en een heel contingent ABC-ers) hebben zich ingeschreven om kans te maken op de titel. De voorspellingen zijn veelbelovend: er hangt storm in de lucht.

De eerste dagen van het festival is het nog zomers, het water is vlak en zo nu en dan wordt er een tow-in gedaan om het publiek te vermaken en de riders op scherp te krijgen. Maar het is stilte voor de storm; een microsysteem sluipt dichterbij, de enige vraag was wanneer hij zou toeslaan. Het wordt dinsdag, als Nederland voor het eerst in de greep van de herfst komt. De regen valt met bakken uit de hemel, het hagelt en er staat 180 kilometer file. Zoals iemand op het forum van Fok.nl schrijft: 'in Enschede kunnen ze weer kanoën in de straat' en jawel... op de Brouwersdam kan de eerste eliminatie gestart worden. De eerste rondes verlopen vrij rustig (op de uitschakeling van Davy Scheffers na). Er wordt gevaren met zeiltjes van rond de 4,7 vierkante meter en het water is choppy maar goed om te sliden. Langzaam trekken de wolken richting de Dam en rond een uur of vier is de storm daar. Het is donker, het is guur, en 40 knopen wind geselen de freestylers. De enkele eliminatie is goed op weg, en het zijn de usual suspects die de toon zetten. De Bonairiaanse posse is goed vertegenwoordigd met Kiri Thode, neefjes Taty en Tonky en Youp Schmit, voor 'de rest van de wereld' vechten de Canadees Phil Soltysiak, Belgen Dieter van der Eijken en Steven van Broeckhoven en natuurlijk vijfvoudig wereldkampioen Gollito Estredo om een plek in de finale. Als de laatste vier bereikt zijn is de zeilgrootte inmiddels gezakt naar 4,0 en zijn de crashes niet van de lucht. Het is uiteindelijk Kiri die het in de finale op mag nemen tegen Tonky, een zeldzaam verlies voor Gollito, die het in de losers finale opneemt tegen Steven.





Steven van Broeckhoven

HET IS DONKER, HET IS GUUR, EN 40 KNOPEN WIND GESELEN DE FREESTYLERS

In een zinderende finale - meer overleven dan stylen - pakt Kiri zijn eerste eentje sinds twee jaar; Steven verslaat Gollito en houdt daarmee zijn hoop op een nieuwe freestyletitel levend.

Bij de dames zijn inmiddels de stormzeiltjes uit de tas gehaald: Arrianne Aukes vaart met haar 3,2 en regerend kampioene Sarah-Quita Offringa heeft een voor haar doen klein viernulletje in haar handen. Vol zelfvertrouwen na haar tweede plaats in Fuerteventura stoomt Ari de single door, tot de halve finale waarin ze het op moet nemen tegen Yoli de Brendt. Voor het eerst sinds een jaar verliest ze van de Venezolaanse, en ineens staat haar tweede plaats op de tocht. Wat als ze in de double nog een plaats zakt? De finale wordt gewonnen door Sarah-Quita, die eens te meer laat zien een stapje boven de rest van de dames te staan.

De volgende dag begint rustig, van de storm de dag ervoor is weinig meer over. In de middag neemt de wind toe en worden de Grevelingen omgetoverd tot waar freestyleparadijs: vlak

water, een knoop of 25, ideaal voor de laatste combomoves. Het wordt de dag van Davy Scheffers, die zijn misser van de dag ervoor goedmaakt door vijf heats op rij te winnen. Youp Schmit wordt het eindstation, die op zijn beurt zijn meerdere moet erkennen in Gollito. De Venezolaan is vastberaden het podium te bereiken, maar Steven trekt zich hier weinig van aan en in de avondzon stelt hij met onder meer een explosieve air funnell into funnell en een stijlvolle air bob zijn plek in de top drie veilig.

Dag 5 van DAM7 komt de wind niet echt los. Als hij in de middag toch kort aanwakkert grijpt Steven het moment aan om Tonky van zijn tweede plaats te verdrijven en het op te mogen nemen tegen Kiri. In lastige omstandigheden - met zeilen rond 5,4 - zetten beide riders een gigantische show neer: shuvit spock diablo, air flaka into shaka, een haast windloze culo, een bob en one-handed air funnell into funnell, ze geven laten alles zien en de jury heeft het moeilijk. Met een 3:2 beslissing wint Kiri uiteindelijk de finale, en met de vooruitzichten voor de komende dagen bijna zeker het evenement. Bij de dames wordt het de dag van Arrianne, die wraak neemt voor haar ondermaatse heat tegen Yoli van een paar dagen terug door eerst de Russische Olya Raskina te verslaan en vervolgens Yoli terug te wijzen naar de derde plaats. De finale tegen Sarah-Quita wordt afgebroken vanwege te weinig wind, maar het echte doel voor Arrianne is al bereikt: de tweede plaats in de wereld is veilig.

Gollito Estredo



De volgende dag speelt de wind geen bal, ideaal dus voor de tow-in competitie, waarin Gollito Estredo even wat rechtzet en met een briljante air funnell into burner caña brava (bent u er nog?!), de winst naar zich toehaalt, voor Kiri en Max Matissek.

Ondertussen wachten Sarah-Quita en Arrianne nog steeds op de kans de finale te varen. Iets waar zelfs de ervaren SQ nog zenuwachtig van wordt. De laatste dag biedt uitkomst: met wind goed voor een 4,2-tje wordt de beslissende heat (winst voor Sarah-Quita) én nog een tweede enkele eliminatie gevaren, waarin de Arubaanse opnieuw wint en Arrianne haar tweede plaats nog maar eens onderstreept. Terwijl op de Dam de zon ondergaat maken de riders zich op voor een feestje, en een feestje was het. Ik heb er nu nog hoofdpijn van.



'HEEL VEEL JONGENS HEBBEN
HIER HUN EERSTE FREESTYLE-
MOVES GEDAAN EN WE VINDEN
DAT ZIJ HET VERDIEND HEBBEN
OM HIER DE PWA TE VAREN'

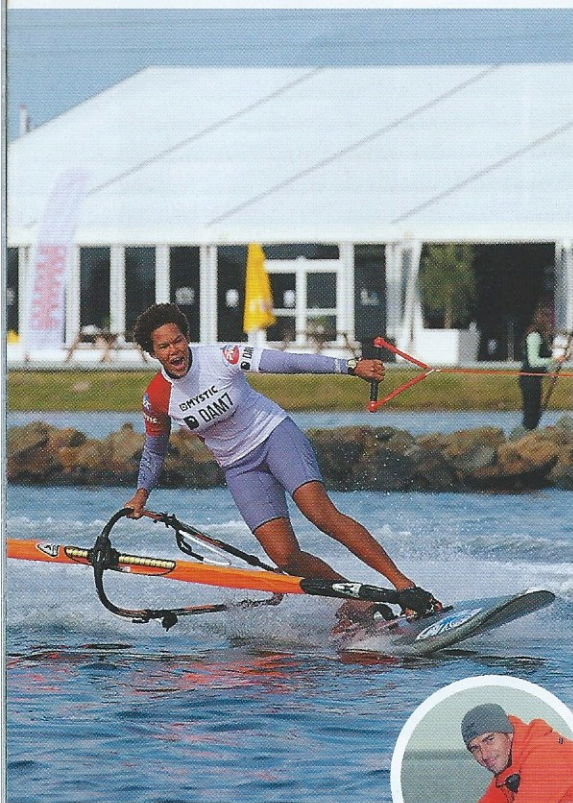
DE ORGANISATOR **Pieterneel Jendrusch**



De organisatie van DAM7 was in handen van een team onder leiding van Pieterneel en Uwe Jendrusch en Reinder Holikamp. In twee jaar tijd wisten ze een boardsportfestival met heel veel potentie uit de grond te stampen.

'We liepen al jaren rond met het plan om de PWA naar de Brouwersdam te halen, twee jaar geleden zijn we begonnen met de concrete plannen voor dit event. In eerste instantie wilden we slalom en freestyle hier naartoe halen, uiteindelijk hebben we de slalom toch moeten skippen. Het was dit jaar financieel simpelweg niet mogelijk. We hebben ook heel duidelijk voor freestyle gekozen omdat deze spot echt dé freestylespot van Nederland is, een kweekvijver. Heel veel jongens hebben hier hun eerste freestylemoves gedaan en we vinden dat zij het verdiend hebben om hier de PWA te varen.

'Achteraf gezien denk ik dat het goed is om met één discipline te starten; het was nu al een behoorlijke organisatie en ik denk dat beide disciplines erg zwaar was geweest. De ervaring die we nu hebben, zal ons zeker helpen in de toekomst een nog beter evenement neer te zetten, hopelijk mét slalom.'



DE REGELNEEF

Maarten van Ochten

Herstellend van een enkelblessure die hem sinds juni van het water houdt, werd hij gevraagd op te treden als speaker tijdens de wedstrijden. Hij accepteerde en groeide uit tot de grote regelneef van DAM7.

‘Twee dagen voor het begin van het event werd ik gevraagd of ik wilde speaken bij de wedstrijd. Toen ik er eenmaal was, bleken er nog wat andere dingen te zijn die ik waarschijnlijk ook goed zou kunnen doen. Voor ik het wist was ik coördinator voor de EFPT, PWA, de reddingsbrigade en de media en fungeerde ik als schakel tussen de organisatie en de riders. Het was een goede ervaring en ik was blij dat ik iets kon betekenen op deze world cup in eigen land. Door al het geregeld en de drukte was de kwelling van het niet kunnen varen ook wat kleiner, al moest ik vooral toen het zo hard waaide af en toe wel even op mijn lip bijten, dat hadden echt mijn condities kunnen zijn!’



DE WINNAARS

Sarah-Quita Offringa

Door haar studie in Utrecht komt de altijd smilende meervoudig wereldkampioene weinig aan windsurfen toe, maar haar hoge basisniveau en grote dosis talent zorgen voor een maximaal resultaat. Haar zesde freestyle wereldtitel bracht zelfs de Arubaanse minister van Volksgezondheid en Sport naar de Dam om de trofee uit te reiken.

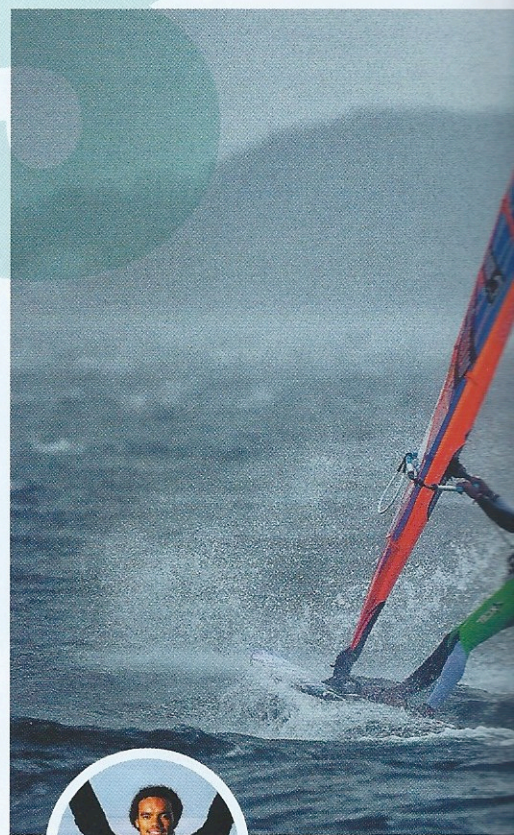
‘Ik heb dit jaar in totaal vijf weken gesurft, best wel weinig. Ik had daardoor geen idee hoe mijn niveau was ten opzichte van de andere dames, dat gecombineerd met het lange wachten hier maakte me best zenuwachtig. Natuurlijk: er zijn bepaalde moves die ik altijd kan, maar op een gegeven moment zijn die moves niet meer genoeg. Ik wil nieuwe moves landen in mijn heats! En het blijft een wedstrijd, daar kan van alles gebeuren. Als die groene vlag omhoog gaat spelen heel veel dingen een rol. Je moet in vijf minuten alles landen, de condities zijn niet perfect, je vaart tegen een tegenstander... het is veel moeilijker dan gewoon vrij surfen. De ruige omstandigheden vond ik spannend maar ook heel leuk, je gaat gewoon hoger en harder met je trucjes en als je eenmaal aan het kleine zeil gewend bent valt het allemaal wel mee.

‘Die eerste plek is niet zo vanzelfsprekend voor mij als de mensen misschien denken. Ik heb de hele week in de zenuwen gezeten en daaraan heb ik gemerkt dat het voor mij toch nog heel veel betekent om die titel te winnen. Ik zie het niet als zes titels, het is elk jaar een nieuwe titel, elke wedstrijd moet je het weer laten zien: you're only as good as your last performance. Gelukkig zat ik snel weer in de juiste mindset; na de eerste finale voelde ik geen spanning meer, ik wilde gewoon varen. Daarna heb ik er echt van genoten.

‘De town-in vond ik super leuk, ik heb echt nog nooit zo'n grote adrenalinrush gehad, ik was twee uur later nog aan het shaken. Het ging ook best goed denk ik... ik heb een air funnell gedaan, ik hoop dat we het vaker kunnen doen zodat ik nog beter kan worden.’

Kiri Thode

Hij ging hoog en hard en na twee jaar



zonder titel mocht hij eindelijk weer eens op het hoogste podium staan. Een tweede plaats bij de tow-in was de kers op de taart, maar voor de neutrale toeschouwer misschien nog wel belangrijker: door zijn eerste plaats is de titelrace ineens weer spannend.

‘Na twee jaar gevochten te hebben sta ik eindelijk weer eens op 1. Het voelt echt goed, heel speciaal. Ik weet niet wat ik heb met nieuwe evenementen, het eerste event in Vietnam won ik ook, dat maakt het extra bijzonder.

‘Het waaide zo hard, dit was de hardste wind waarmee ik ooit gevaren heb in een heat. Ik ging met 4,4 totaal overpowered, Tonky voer zelfs met zijn 3,8, crazy! Het was pas mijn tweede keer op de Brouwersdam, maar ik hou van deze spot! Er waren veel mensen uit Bonaire en Aruba om ons te zien varen, dat zorgde er wel voor dat ik me nog meer thuisvoelde. We hadden denk ik de beste condities van het jaar hier. Vlakwater, 25 knopen constante wind, sick!

‘Mijn prijzengeld ga ik uitgeven aan een nieuw motorblok voor mijn racescooter. Ik ga hem hier op de testbaan tunen en bam, opsturen naar Bonaire. En dan... racen!’



Tonky Frans ziet zijn neefje Kiri Thode zegevieren in de single

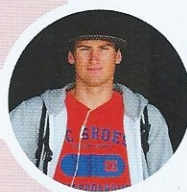


HET JONKIE

Maaike Huvermann

De jongste deelnemer van DAM7 is geboren in 1997, zit in 4 VWO en moest tussen de heats in nog even snel wat huiswerk maken. Haar zesde plaats op haar eigen homespot leverde haar de titel jeugd wereldkampioen freestyle op.

‘De competitie ging goed, gaaf om hier op mijn eigen homespot te varen, vooral de laatste dag toen ik nog een plekje kon klimmen naar de zesde plaats met moves als vulcans, spocks, flaka’s en esliders. De harde wind was wel heel lastig, ik stond met 3,3 overpowered en kon nog niet eens normaal rechthout varen! Ik kon nog een spockje en een flaka maken, gelukkig maar want ik was best bang dat ik niets zou landen. ‘Om aan deze world cup mee te kunnen doen heb ik een week vrij gekregen van school. Ik had in de zomervakantie al wat vooruitgewerkt maar moest tussen de wedstrijden door ook gewoon nog huiswerk maken. Op school krijg ik soms wel opmerkingen van de leraren en medeleerlingen, ze vinden het leuk dat ik dit doe, maar het is geen gekkenhuis of zo. ‘Door mijn zevende plaats op de world cup in Fuerteventura en mijn zesde plaats hier ben ik nu wereldkampioen freestyle bij de jeugd, super leuk!’



DE COMEBACK KID

Davy Scheffers

Bij de openingsceremonie werd hij nog gepresenteerd als het gezicht van de campagne van Schouwen-Duiveland, een paar dagen later vloog hij er in de eerste ronde uit tegen de Oostenrijker Max Matissek. Een inhaalrace volgde.

‘Mijn voorbereiding was goed, ik heb veel getraind, de hele winter in Nederland gevaren, maar in de aanloop naar het event stond er bijna geen wind dus ik had niet veel ritme. Je moet er klaar voor zijn, alles moet kloppen en dat was tijdens die eerste ronde duidelijk niet het geval. Mijn tricks gingen slecht, ik deed er een aantal buiten de area, en dan lig je er zomaar uit. Die avond ben ik eens goed gaan nadenken, dit is mijn world cup, hier moet ik het laten zien. Hier wil ik het laten zien. Er stond best wat spanning op. Niet perse van buitenaf, maar ik wilde heel graag goed presteren. De eerste ronde van de dubbele eliminatie won ik van Paul Boef en de volgende dag had ik een frisse start en heb ik vijf heats op rij gewonnen. Onder meer tegen Dieter van der Eijken, ook local hier, dat was een mooie wedstrijd. Tegen Youp Schmit had ik geen energie meer, ik was kapot. ‘De volgende keer moet ik er gelijk staan, dat besef ik me wel. Ik vind wedstrijden best lastig, je hebt zes minuten waarin je je moves moet doen, je bent gespannen en het niveau is zo hoog! De gasten die nu aan de top zitten, zitten er al zo lang, zij zitten echt in het ritme. We hebben niet zoveel wedstrijden gehad de laatste twee jaar, hoe meer wedstrijden je vaart hoe beter het gaat. Al met al ben ik wel tevreden met mijn resultaat. Ik had het beter willen doen, ik wil die top drie in, maar in zo’n sterk deelnemersveld is zesde best goed toch?’



Paul Zeper



DE BESTE NEDERLANDSE

Arrianne Aukes

Vice wereldkampioen, dat is de titel die 's lands beste freestylester na DAM7 mag voeren. Na een derde plaats in de single vocht ze zich terug naar plaats twee en liet ze in de tweede eliminatie zien dat ze die plek echt verdient.

'Ik vond het spannend, helemaal toen ik even derde stond waardoor ik mijn tweede plaats overall kon verspelen. Maar ergens is het wel goed voor me geweest, ik moest er echt weer tegenaan. Ik presteer beter als ik gespannen ben; tegen Yoli vaar ik ook beter dan tegen Sarah. Dan ben ik al blij dat ik tweede ben en weet ik dat ik toch niet kan winnen.

'Ten opzichte van vorig jaar heb ik minder nieuwe dingen geleerd, maar ik ben veel constanter geworden. Tijdens mijn trip door Europa heb ik gevaren in veel verschillende omstandigheden, van supervlak water met constante wind tot een choppy riviertje met stroming en vlagen. Windkracht negen of juist pompen met 4,8... ik denk dat die diversiteit echt heel goed is geweest.

'De heat tegen Yoli in de single was een close call. Maar ik had niet echt goed gevaren, wist ook wel dat ik beter kon. Ik zette het recht in de double en in de afsluitende single won ik weer. En dan ben je ineens tweede van de wereld! Ik heb het nog niet helemaal door.

'Mijn hele familie zat in een huisje in Centerparks. Leuk, maar het maakte me ook wel wat zenuwachtiger dan normaal. Mijn ouders zijn super lief en supporten me enorm, maar die zijn net zo zenuwachtig als ik, daar word ik niet rustiger van natuurlijk. Gelukkig was ik goed voorbereid, en in mijn vriendje James had ik echt de beste caddy die je je maar kan wensen. Ik kan echt gestresst raken tijdens wedstrijden, hij maakt me rustig. Even snel een giek wisselen of een zeiltje wisselen, het is heel relaxed als iemand je daarbij helpt. Met de storm heeft hij tijdens mijn heat m'n 3,4 opgetuigd, die had ik helemaal niet klaarliggen, daar had ik zelfs in Fuerte niet mee gevaren. Het zijn kleine dingen die het verschil maken.

'De komende tijd ga ik heel veel varen, ik vertrek half oktober naar Jericoacoara en blijf tot in het nieuwe jaar. Mijn leven staat nu echt in het teken van freestyle, en wie weet kan ik volgend jaar een gooi doen naar de titel. Je weet het nooit toch?!



DE SPELERSVROUW

Nicky Lam

In het voetbal is de spelersvrouw een luxedier dat haar tijd vooral door lijkt te brengen in de P.C. Hooftstraten, schoonheidssalons of autodealers van deze wereld. Hoe anders is het in de windsurfwereld. Daar is het pasta rode saus en aanmaaklimo in plaats van kaviaar en champagne, en word je als 'vrouw' (van Paul Zeper) gewoon neergekwakt in een caravan op camping Port Zélande.

'Het was al drie maanden mooi weer dus een weekje world cup in Nederland leek me wel wat. Toen het weer van de ene op de andere dag omsloeg heb ik nog even getwijfeld, maar ja, je kan je vriend ook niet zomaar in de steek laten toch? En al was het niet tropisch, met wat hardlopen, surfen en een poging tot boekje lezen heb ik me best vermaakt.

'De spelersmannen waren deze week aardig in de weer voor hun surfende vriendinnen. Zeilen optuigen, drankjes brengen, vinnetjes wisselen... Ik niet, dat doet Paul allemaal zelf. Ik denk ook niet dat het echt had geholpen, als ik het doe duurt het gelijk drie keer zo lang. Ik heb wel een keer afgewassen, hem gemasseerd en boodschappen gedaan. Kip tandoori, pasta, pannenkoeken, thee en oploskoffie; niet echt het luxeleven, maar hey, dit is windsurfen!'

